

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
részitélete**

Az ügy száma: Gfv.VII.30.198/2018/7.

A tanács tagjai: . Vezekényi Ursula a tanács elnöke

. Tibold Ágnes előadó bíró

. Bajnok István bíró

A felperesek:I. rendű

II. rendű

A felperesek képviselője: Hodosi Ügyvédi Iroda ügyintéző: dr.
Hodosi Miklós ügyvéd

Az alperes:

Az alperes képviselője: Dr. Szabó István Tamás Ügyvédi Iroda
ügyintéző: dr. Szabó István Tamás ügyvéd

A per tárgya: szerződés érvénytelenségének megállapítása

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma: Fővárosi
Törvényszék 43.Pf.632.764/2017/5. számú részítélet

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma: Pesti Központi
Kerületi Bíróság 1.P.93.801/2015/24. számú ítélet

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős részítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felpereseket, hogy fizessenek meg 15 napon belül egyetemlegesen az alperesnek 127.000 (százhuszonhétezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Megállapítja, hogy a le nem rótt 861.700 (nyolcszázhatvanegyezer-hétszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

A részítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] Az I. és II. rendű felperesek, valamint az I. rendű felperes jogelődje mint adóstársak és az alperes mint hitelező 2008. október 17-én CHF alapú, majd 2009. április 28-án EUR alapú kölcsönszerződést kötöttek egymással (a továbbiakban: CHF kölcsönszerződés és EUR kölcsönszerződés).
- [2] A CHF kölcsönszerződés értelmében az alperes az adósok részére 39.190 CHF összegű kölcsön nyújtását vállalta. A folyósítás módját

akként határozták meg, hogy az az adós alperesnél vezetett, a szerződésben meghatározott számlaszámú lakossági forint bankszámlájára/devizaszámlájára történő egyösszegű átvezetéssel történik. Az EUR kölcsönszerződés alapján az alperes 6.977 EUR összegű kölcsön nyújtását vállalta, a folyósítás módja az adós eltérő számlaszáma mellett, de tartalmában azonosan volt meghatározva a korábbi szerződéssel. Az alperes a CHF kölcsönszerződés alapján forintot folyósított az adósok részére, míg a második szerződés alapján a folyósítás EUR-ban történt.

- [3] Mindkét szerződés IV.3. pontja egyezően akként rendelkezett, hogy a törlesztések és bármely más pénzbeni kötelezettség az adott (CHF, illetve EUR) devizanemben teljesítendő. Más pénznemben való teljesítés esetén az alperes az általa az esedékesség napján alkalmazott deviza eladási árfolyamon számított CHF, illetve EUR összeget fordít az esedékes kötelezettség teljesítésére.
- [4] A felperesek a CHF kölcsönszerződést forintban, az EUR kölcsönszerződést EUR-ban törlesztették.
- [5] Az alperes mindkét kölcsönszerződés vonatkozásában elkészítette a Kúriának a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződéseire vonatkozó jogegységi határozatával kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről szóló 2014. évi XXXVIII. törvényben rögzített elszámolás szabályairól és egyes egyéb rendelkezésekről szóló 2014. évi XL. törvény (a továbbiakban: DH2. tv) szerinti - felülvizsgálatnak minősülő - elszámolását.
- [6] Az I. rendű felperes 2015. április 30-án mindkét kölcsönszerződés vonatkozásában elállási nyilatkozatot közölt az alperessel a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: rPtk.) 226. § (2) bekezdésére és 320. § (1) bekezdésére hivatkozással. 2015. május 13-án a kölcsönszerződésekhez tartozó bankszámlákon elhelyezte a saját elszámolása alapján számított tartozása összegét, majd ezen összegeket 2015. július 17-én az alperesnek átutalta.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [7] A felperesek módosított keresetükben elsődlegesen annak megállapítását kérték, hogy a perbeli kölcsönszerződések elállás folytán 2015. április 30-án megszűntek, mert a felperesek a jogszabályban biztosított elállási jogukkal éltek. Eshetőlegesen előterjesztett másodlagos kereseti kérelmükben annak megállapítását kérték, hogy a szerződések nem jöttek létre, mivel a felek nem állapodtak meg a szerződés tárgyában, és a kölcsön összege nem is számítható ki. A másodlagos kereseti kérelmükhöz kapcsolódóan a szerződés alapján különböző jogcímen az alperesnek megfizetett összesen 554.497 forint megfizetésére kérték az alperes kötelezését.
Harmadlagos kereseti kérelmük a szerződés érvénytelenségére hivatkozással az eredeti állapot helyreállítására és az alperes másodlagos kereseti kérelemben megjelölt összegű marasztalására

irányult.

Negyedlegesen kérték, hogy a bíróság módosítsa a kölcsönszerződések tartalmát akként, hogy a forintosítást 180 HUF/CHF, illetve 250 HUF/EUR árfolyamon végezze el, ezáltal a felperesek a korábbi végtörlesztés alanyaival jogegyenlőségben részesülhessenek.

Ötödleges kereseti kérelmük kártérítés megfizetésére irányult.

- [8] Az alperes a kereset elutasítását kérte.

Az első- és másodfokú ítélet

- [9] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Érdemben kizárólag az elsődleges, másodlagos és negyedleges kereseti kérelmeket bírálta el, a harmadlagos és ötödleges kereseti kérelmet érdemi elbírálásra alkalmatlannak tekintette.
- [10] Az elsőfokú bíróság az elsődleges kereseti kérelem vonatkozásában kifejtette, az I. rendű felperes elállási nyilatkozata a szerződéseket nem bontotta fel. A felek a szerződésben elállási jogot nem kötöttek ki, kizárólag felmondási jogról rendelkeztek, és a kölcsönszerződések vonatkozásában az rPtk. is kizárólag felmondási jogot szabályoz. Kétségtelen, hogy a deviza törvények a megkötött szerződések tartalmát megváltoztatták, azonban a felperesek által hivatkozott rPtk. 226. § (2) bekezdésében írt elállási jog gyakorlására csak abban az esetben kerülhet sor, ha jogszabály eltérően nem rendelkezik. Jelen esetben azonban az egyes fogyasztói kölcsönszerződések devizanemének módosulásával és a kamatjogszabályokkal kapcsolatos kérdések rendezéséről szóló 2014. évi LXXVII. törvény (a továbbiakban: DH3. tv.) 13. §-a másként rendelkezik: a fogyasztó részére felmondási jogot biztosít. Elállási jog ezért a felpereseket sem a szerződés, sem jogszabály alapján nem illeti meg. Utalt arra is az elsőfokú bíróság, hogy a felperesek a megállapítási kereset feltételeit sem igazolták.
- [11] A másodlagos kereset vonatkozásában megállapította, hogy a kölcsönszerződések a kirovó pénznemben rögzítették a szerződés tárgyát, melyet főszabály szerint kirovó pénznemben is kell teljesíteni, ezért a szerződés tárgya maradéktalanul szerepel a szerződésekben.
- [12] Az elsőfokú bíróság a negyedleges kereseti kérelem vonatkozásában rámutatott, az otthonvédelemmel összefüggő egyes törvények módosításáról szóló - a végtörlesztéssel kapcsolatos rendelkezéseket is tartalmazó - 2011. évi CXXI. törvényt 2012. április 1. napjával hatályon kívül helyezték, annak alkalmazására nincs lehetőség. A felperesek a szerződés módosítását egy hatályban nem lévő törvény alapján nem kérhetik. Módjuk lett volna a végtörlesztésre, amennyiben 2011. december 30. napjáig az erre irányuló írásbeli igénybejelentést megteszik, de ez nem történt meg, így utóbb ezzel a lehetőséggel már nem élhetnek, aszerint a bíróság a szerződést nem módosíthatja.
- [13] A felperesek fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság részítéletet hozott, az elsőfokú bíróság ítéletét részítéletnek

tekintette és azt helybenhagyta.

- [14] Rögzítette, az elsőfokú bíróság téves jogi álláspontja miatt érdemben nem bírálta el a harmadlagos kereseti kérelmet, ezért szükségszerű volt az ítéletét részítéletnek tekinteni. (Az ötödleges kereseti kérelem tekintetében egyetértett az elsőfokú bírósággal abban, hogy az meg nem engedett keresetváltoztatás okán nem volt érdemben elbírálható).
- [15] Az elsődleges kereseti kérelem vonatkozásában teljes körűen osztotta az elsőfokú ítéletben kifejtett álláspontot, annak indokait részben kiegészítette. Kifejtette, a pénzkölcsön szerződések irreverzibilis szolgáltatások, amelyeket csak a jövőre nézve lehet megszüntetni, elállás folytán a megkötésüknek időpontjára visszamenő hatállyal történő megszüntetésük fogalmilag kizárt. Ezzel összhangban rendelkezik mind az rPtk., mind a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.). A teljesített szolgáltatások visszaszolgáltatására nincs mód.
- [16] A másodlagos kereseti kérelem vonatkozásában a másodfokú bíróság rögzítette, a felperesek kizárólag a CHF kölcsönszerződés tekintetében tettek arra vonatkozó tényállítást, hogy az nem tartalmazza a folyósítandó kölcsön összegét és annak számítási módját, így a fellebbezés alapján csak ezt a szerződést vizsgálta. E kereseti kérelem tekintetében is osztotta a kereset alaptalansága körében az elsőfokú ítéletben írt indokokat. Rámutatott továbbá, hogy a kölcsön összegének mikénti folyósítása (CHF-ben, vagy HUF-ban) nem a szerződéskötés, hanem a szerződés teljesítésének létszakára tartozó kérdés, és ezáltal nincs kihatással a szerződés létrejöttére, legfeljebb szerződésszegésként értékelhető. A szerződés nem szerződésszerű teljesítéséből nem következik a szerződéskötési akarat hiánya és ekként a szerződés létre nem jötte.
- [17] Nem fogadta el a másodfokú bíróság a felperesek arra vonatkozó érveit, hogy a CHF kölcsönszerződés nem tartozik a DH törvények hatálya alá. A Kúriának a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződéseire vonatkozó jogegységi határozatával kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről szóló 2014. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: DH1. tv.) 1. § (1a) bekezdése értelmében nemcsak a deviza alapú, vagy a forint alapú, hanem a deviza kölcsönszerződések, azaz a devizában nyilvántartott, nyújtott és törlesztett szerződések is a hatálya alá tartoznak.
- [18] A másodfokú bíróság a negyedleges kereseti kérelem tekintetében hangsúlyozta, a felperesek maguk sem hoztak fel érvet amellet, hogy a végtörlesztés lehetőségével bár nem éltek, miért éppen a végtörlesztéssel azonos feltételek mellett elvégzendő szerződésmódosítás útján lenne az állított érdeksérelmük orvosolható.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [19] A jogerős ítélet ellen a felperesek terjesztettek elő

felülvizsgálati kérelmet, amelyben - tartalma szerint - annak hatályon kívül helyezését, az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereseti kérelmüknek helytadó határozat hozatalát kérték. Jogszabálysértésként az rPtk. 119. §-ára, 205. § (1) és (2) bekezdésére, 524. §-ára és az rPp. 123. §-ára hivatkoztak. E jogszabályhelyeken felül felsorolták azon, a keresetükben megjelölt jogszabályi rendelkezéseket és Európai Uniós jogforrásokat, amelyeket a felülvizsgálati kérelmükben előadottak szerint az eljáró bíróságok nem vizsgálták meg.

- [20] A felperesek állították, hogy iratellenesen rögzítette a jogerős ítélet a tényállást, téves az a megállapítás, hogy az EUR kölcsönszerződés a felperesek általi törlesztést EUR-ban írta elő. Sérelmezték, hogy az eljáró bíróságok nem függesztették fel az eljárást az Európai Unió Bírósága (a továbbiakban: EU Bíróság) előtt a DH törvények uniós jogba ütközésével kapcsolatos C-483/16. számon folyó előzetes döntéshozatali eljárás befejezéséig.
- [21] Felperesek előadták, téves a jogerős ítélet kölcsönszerződés irreverzibilitására vonatkozó okfejtése, amit egyebek mellett alátámaszt az rPtk. 524. §-a, amely szerint a kölcsönadó a szolgáltatását megtagadhatja, ha a szerződéskötés után a leendő adós hitelképtelenné válik. Hangsúlyozták, az elállási nyilatkozat közlését követően a tartozásukat megfizették az alperesnek, azt az alperes nem fizette vissza, ugyanakkor törlesztésként sem számolta el. Úgy ítélték meg, hogy ezzel az alperes a felperesek elállását elfogadta. A másodfokú bíróság tévesen hivatkozott a Ptk. szabályaira, mert az még nem volt hatályban a szerződések megkötésekor. Hangsúlyozták, soha nem állt szándékukban megállapítási kerestet előterjeszteni.
- [22] Jogszabálysértőnek tekintették a jogerős ítéletet arra figyelemmel is, hogy az eljáró bíróságok nem foglaltak állást abban a kérdésben, hogy a szerződések a DH törvények hatálya alá tartoznak-e, annak ellenére, hogy a felperesek végig állították, miszerint a perbeli szerződésekre a DH törvények hatálya nem terjed ki. Ugyanígy nem vizsgálták azt sem, hogy jogszerűen teljesítette-e a kölcsön összegét az alperes a CHF kölcsönszerződés alapján forint pénzben.
- [23] A felperesek hangsúlyozták, a negyedleges kereseti kérelmüket nem a hatályát vesztett jogszabály alapján, hanem annak mintájára terjesztették elő, mivel azt tekintik arányosnak.
- [24] Eljárási szabálysértésként a felperesek arra hivatkoztak, hogy a kereseti kérelmeket a jogerős ítélet nem megfelelő sorrendben bírálta el. E körben utaltak az érvénytelenségi perekben felmerülő egyes eljárásjogi kérdésekről szóló 2/2010. (VI.28.) PK véleményben (a továbbiakban: 2/2010. PK vélemény) foglaltakra.
- [25] A felperesek végül előadták, az első és a másodfokú bíróság tévedett, amikor az Európai Unió jogát és az EU Bíróság döntéseit figyelmen kívül hagyta és nem vizsgálta hivatalból a szerződési feltételek tisztességtelenségét.
- [26] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős részítélet

hatályában fenntartását kérte.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [27] A Kúria a jogerős részítéletet az rPp. 275. § (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta, és azt az abban írt okokból nem találta jogszabálysértőnek. A felülvizsgálat tárgyát kizárólag a felperesek elsődleges, másodlagos és negyedleges kereseti kérelmei képezték.
- [28] A felperesek felülvizsgálati kérelme számos jogszabályhelyet feltüntetett, azonban a Kúria az rPp. 272. § (2) bekezdésében és az azt értelmező, a felülvizsgálati kérelem hivatalbóli elutasításának egyes kérdéseiről szóló 1/2016. (II.15.) PK véleményben írtak alapján csak azokat a felperesei hivatkozásokat vizsgálhatta, amelyek maradéktalanul megfeleltek a felülvizsgálati kérelem tartalmi követelményeinek, azaz a felperesek konkrétan megjelölték a megsértett jogszabályhelyet, és a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírták, vagyis az állított jogszabálysértés indokát ismertették.
- [29] A másodfokú bíróság helyesen mutatott rá, hogy a felperesek kereseti kérelmei részben egymásnak ellentmondanak, ugyanakkor nincs eljárásjogi akadálya az egymást kizáró, eshetőleges kereseti kérelmek elbírálásának, elbírálhatóságának; azokat a másodfokú bíróság el is bírálta.
- [30] Arra helyesen utaltak a felperesek, hogy a 2/2010. PK vélemény 6.a) pontja értelmében erre való hivatkozás, vagy ezen tények hivatalbóli észlelése esetén a bíróságnak elsőként a szerződés létrejötte, majd semmissége kérdésében kell határoznia. Az adott ügyben a másodfokú bíróság a felperesek részítélettel elbírált valamennyi kereseti kérelmét - egyezően az elsőfokú bírósággal - megalapozatlannak találta, ezért a felperesek kereseti kérelmeinek fentiektől eltérő, azonban az előterjesztésük sorrendjének megfelelő elbírálása az rPp. 275. § (3) bekezdése értelmében az ügy érdemére kiható eljárási szabálysértésnek nem minősül. Rögzíti továbbá, hogy a jelen felülvizsgálati kérelemmel elbírált kereseti kérelmek tekintetében olyan előzetes döntéshozatali eljárás nincs folyamatban, amely ezen jogkérdések érdemi elbírálására kihatna, így az eljáró bíróságok nem követtek el jogsértést, amikor a részítéleteiket úgy hozták meg, hogy a per felfüggesztéséről nem döntöttek. A felülvizsgálati kérelemben hivatkozott előzetes döntéshozatali eljárás pedig már be is fejeződött.
- [31] A felperesek további eljárási szabálysértésként arra is hivatkoztak, hogy az eljáró bíróságok nem foglaltak állást abban a kérdésben, hogy a szerződések a DH törvények hatálya alá tartoznak-e, illetve hogy a CHF kölcsönszerződés alapján jogszerű volt-e a kölcsönösszeg forintban történő folyósítása. Ezen hivatkozásuk - amellet, hogy megsértett jogszabályhelyként nem jelölték meg az rPp. 221. §-át - a jelent határozat [16]-[17] pontjaiban ismertettettekre tekintettel alaptalan, egyben iratellenes is.

Alaptalanul sérelmezték továbbá, hogy az eljáró bíróságok hivatalból nem vizsgálták a szerződési feltételek tisztességtelenségét, figyelmen kívül hagyták a vonatkozó uniós jogot, mert a per tárgyát a szerződési feltételek tisztességtelensége nem képezte. Erre irányuló keresetet a fogyasztó felperesek nem terjesztettek elő. Előterjesztésük esetén annak elbírálására az rPp. 23. § (1) bekezdés k) pontja alapján nem az elsőfokú bíróság rendelkezett volna hatáskörrel.

- [32] A Kúria - utalva a 2/2010. PK véleményben írtakra - elsőként a másodlagos kereseti kérelmet vizsgálta, vagyis azt a felperesi hivatkozást, hogy a per tárgyát képező kölcsönszerződések nem jöttek létre. Ennek indoka, hogy csak létező szerződéstől lehet elállni, illetve csak létező szerződés módosítható a bíróság által.
- [33] A felperesek e körben állították, hogy a kölcsön folyósításának pénznemében a felek nem állapodtak meg: hogyan lehetséges, hogy azonos szövegű szerződések mellett a CHF szerződés esetén forintban folyósította a kölcsönt az alperes, míg az EUR kölcsönszerződés alapján euróban. A Kúria rámutat, az adott ügyben valóban mindkét szerződés úgy rendelkezett, hogy a folyósítás forint vagy deviza számlára történik, megjelölve a számlaszámokat. Egyértelműen rögzíthető azonban, hogy a két szerződésben eltérő számlaszámok szerepelnek, így az ellenkező bizonyításáig úgy kell tekinteni, hogy az egyik forint számla, a másik deviza számlaszám volt. Egyébként a felperesek a folyósított összeget és annak módját a folyósításkor nem kifogásolták, így a kölcsönszerződések érvényesen létrejöttek.
- [34] A Kúria a fenti álláspont alátámasztására utal az e körben kialakult joggyakorlatára, amely szerint, ha a kölcsönszerződés aláírását követően a hitelező a főkötelezettségének, a kölcsönösszeg folyósításának eleget tett, az adós pedig a törlesztési kötelezettsége teljesítését megkezdte, nem lehet évekkel később megalapozottan azt állítani, hogy a szerződés létre sem jött, például azon az alapon, hogy a kölcsönadott összeg a fogyasztó megítélése szerint nem egyértelmű (BH2018. 230. I.).
- [35] A felperesek hivatkoztak továbbá arra is, miszerint a bíróságnak hivatalból kellett volna vizsgálnia, hogy a felek minden lényeges kérdésben megállapodtak-e. A Kúria hangsúlyozza, hogy a szerződés létre nem jötté hivatalbóli észlelésének kötelezettsége csak akkor terheli a bíróságot, ha az nyilvánvaló. Hivatalból bizonyítást nem folytathat le. A felperesek a fentieken túlmenően a felülvizsgálati kérelmükben sem jelölték meg, hogy mely alapvető kérdéseket nem szabályoztak a kölcsönszerződések, amelyek azok létre nem jöttét eredményeznék.
- [36] Az elsődleges kereseti kérelem kapcsán arra helyesen mutattak rá a felperesek, hogy a Ptk. rendelkezései az adott ügyben nem irányadóak, de éppen ezért egy, a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott 2012. évi törvényjavaslat indokolásának sem lehet jogi relevanciája. A másodfokú bíróság ítéletében csak döntése helytállóságának további megerősítéseként hivatkozott a Ptk.-ra és

fejtette ki a kölcsönszerződés irreverzibilitásával kapcsolatos álláspontját, azonban a döntése az rPtk. rendelkezésein alapult. Az rPtk. vonatkozó szabályait alkalmazva helyesen mutatott rá arra, hogy a szerződéstől elállni akkor lehet az rPtk. 320. §-ában írtakra tekintettel, ha az elállás jogát jogszabály vagy maga a szerződés biztosítja. Sem olyan jogszabályi, sem olyan szerződési rendelkezést a felperesek nem jelöltek meg, amely ezt a jogosultságot biztosítanák számukra. Az rPtk. 525. §-a alapján az rögzíthető, hogy a kölcsönszerződés felmondására, azonnali hatályú felmondására kerülhet sor. Elállási jogot az rPtk. 226. § (2) bekezdése sem biztosított számukra, a DH3. törvény kifejezetten felmondási jogról rendelkezett, míg a többi DH törvény a fogyasztók lényeges jogi érdekeit nem sértették, legalábbis illet a felperesek nem jelöltek meg.

- [37] A felperesek elsődleges keresete megállapítási kereset volt, annak megállapítását kérték, hogy a szerződés elállásuk következtében megszűnt. Ezért a bíróságoknak vizsgálniuk kellett az rPp. 123. §-ában írt feltételek fennállását. A megállapításra irányuló kereseti kérelem kapcsán a felek közötti elszámolást érintő kérdésekben nem foglalhattak állást, egyrészt erre irányuló kérelem hiányában, (elszámolással kapcsolatos érvelésük csak a másodlagos, a fentiek szerint alaptalannak bizonyult kérelmük tekintetében volt), másrészt azért, mert a fent írtak szerint a felperesek nem álltak el, nem állhattak el jogszerűen a szerződéstől. Szemben a felperesi állítással, az alperes magatartása az elállás ráutaló magatartással történő elfogadásaként nem értékelhető.
- [38] A negyedleges kereseti kérelem a szerződés bíróság általi módosítására irányult, arra, hogy a bíróság a szerződéseket módosítsa a végtörlesztési árfolyamok figyelembevételével. A Kúria hangsúlyozza, hogy a felperesek felülvizsgálati kérelmükben sem az rPtk. 226. § (2) bekezdésének, sem az rPtk. 241. §-ának megsértésére nem hivatkoztak. Ettől függetlenül a Kúria megjegyzi, a vonatkozó jogi szabályozás a végtörlesztésre csak meghatározott időn belül adott lehetőséget. Ezt a határidőt - ha egyáltalán a végtörlesztés feltételei a felek jogviszonyában fennálltak - a felperesek elmulasztották. Arra vonatkozó, bizonyítékokkal alátámasztott érvelésük nem volt, hogy a vonatkozásukban miért állnak fenn a bíróság általi szerződésmódosítás feltételei, és miért épp a végtörlesztési törvényben rögzített árfolyamok lennének irányadóak.
- [39] Mindezekre tekintettel a Kúria a jogerős részítéletet az rPp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [40] Az eredménytelen felülvizsgálati kérelemre tekintettel a felperesek az rPp. 270. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó 78. § (1) bekezdése alapján kötelesek az alperes ügyvédi munkadíjból álló felülvizsgálati eljárási költségének a megfizetésére. Azt a Kúria

a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3), (5) és (6) bekezdései alapján, a kifejtett munkával arányos, mérsékelt, bruttó összegben határozta meg.

- [41] A felperesek személyes költségmentessége folytán az általuk le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a bírósági eljárásban a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.
- [42] A részítélet ellen a felülvizsgálatot az rPp. 271. § (1) bekezdésének e) pontja zárja ki.
- [43] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson bírálta el.

Budapest, 2019. február 26.

Dr. Vezekényi Ursula sk. a tanács elnöke, Dr. Tibold Ágnes sk.
előadó bíró, Dr. Bajnok István sk. bíró

A kiadmány hiteléül:

/Seres Józsefné/
tisztviselő